

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๒๘ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๒๔ มูลค่าข่าว ๓๙๐,๓๓๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

นิสิตนาฏศิลป์ 'จะรำจนวันตาย'

ประเทศไทยมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่มีใครเหมือนและไม่เหมือนใคร เรามีอาหารไทย ภาษาไทย สถาปัตยกรรมไทย มวยไทย วัฒนธรรมและอีกหลากหลายอันสื่อถึง "เอกลักษณ์" ชาติและความเป็น "ไทย" หนึ่งในนั้นคือ "นาฏศิลป์" ภายหลังเกิดข้อกีดกันแนวคิดการถอดวิชานาฏศิลป์ออกจากหลักสูตรการเรียนการสอน โดยล่าสุดรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการแถลงว่าจะคงจัดการเรียนการสอนต่อไป โดยบรรจุอยู่ในกลุ่มความรู้สังคมและความเป็นมนุษย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และในระบบวิชาเลือกในระดับชั้นมัธยมศึกษา

สดจากเยาวชน

เยาวชนคนรุ่นใหม่ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ร่วมแสดงความเห็นพร้อมบอกเล่าถึงนาฏศิลป์ไทยที่มีอะไรมากกว่าเพียงแค่ความสวยงาม

น้องพัติส

เริ่มที่ น.ส. พิชรินทร์ ช่วยเฟิง หรือ น้องพัติส นิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาศิลปะการแสดงศึกษา บอกเล่าด้วยความมั่นใจว่าเลือกเรียนสาขานี้เพราะอยาก

เป็นครูนาฏศิลป์ มีความรักความผูกพันในวิชานี้มาตั้งแต่เด็กๆ เพราะคุณยายสอนเพื่อน แม้จะเรียนสายสามัญก็ไม่เคยทิ้งการเรียนนาฏศิลป์เลย

"วิชานาฏศิลป์ไม่ได้สอนให้ผู้เรียนแต่งตัวสวยๆ แล้วแสดงท่าทางการเคลื่อนไหวเพียงแค่นั้น หากแต่ความรู้ด้านการเคลื่อนไหวของอวัยวะทุกส่วนทำให้เกิดความสมดุล ไม่ว่าจะเป็นการยืน เดิน นั่ง ทุกๆ อิริยาบถ นาฏศิลป์ยังทำให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่ดี มีเสน่ห์ผู้กาลเทศะ อ่อนน้อมต่อมตน ใครเห็นก็เอ็นดู การเรียนนาฏศิลป์จึงเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมากกว่าการได้แต่งตัวสวยงามและแสดงอยู่หน้าเวที"

พัติสย้ำด้วยว่าการเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาบังคับในระดับประถมและมัธยมถือเป็นเรื่องจำเป็น เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้และซึมซับความเป็นไทยในช่วงวัยเรียน

ด้าน นายอภิชาติ ตรงกลาง หรือ เบียร์

นิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย บอกเล่าว่าตนเองเรียนนาฏศิลป์ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน การเรียน

นาฏศิลป์ทำให้เราเป็นเยาวชนไทยไม่กลัววัฒนธรรมต่างชาติ เห็นคุณค่าความเป็นไทย หากวันหนึ่งไม่มีการเรียนการสอนนาฏศิลป์ในโรงเรียนเยาวชนไทยจะเรียนรู้เรื่องราวทางวัฒนธรรมไทยได้อย่างไร แม้ตอนนี้มีการสอนนาฏศิลป์กันในเรื่องเรียนก็ยังเห็นเยาวชนไทยชอบและสนใจวัฒนธรรม

ต่างชาติ หากไม่มีการเรียนการสอนนาฏศิลป์ไทยหรือเรียนเป็นเพียงแค่วิชาเลือกใครจะสนใจ

เบียร์

“นาฏศิลป์ทำให้ผู้เรียนอ่อนน้อมถ่อมตน เพราะเรามีครู การเรียนนาฏศิลป์ทำให้เรามีระเบียบวินัยโดยเฉพาะการฝึกซ้อม ซึมซับจากการลงมือปฏิบัติโดยไม่ต้องท่องจำ การเรียนนาฏศิลป์ยังเชื่อมโยงศาสตร์วรรณศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และประณีตศิลป์เข้าด้วยกัน

ผมตั้งใจไว้ว่าจะเรียนต่อนาฏศิลป์ไทยจนสำเร็จปริญญาเอก”

น้องแถม

ขณะที่ น.ส.พศชนันท์ พันธธรรม หรือน้องแถม นิสิตชั้นปีที่ 2 วิชาเอกศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ไทย ยิ้มอย่างมีความสุขเมื่อได้พูดถึงวิชานาฏศิลป์ว่า ดีใจและภูมิใจมากที่เป็นหนึ่งในชาวไทยที่มีโอกาสร่วมแสดงโขนราชินีซึ่งต้องซ้อมหนักมาก ส่วนใหญ่จะเป็น

เยาวชนวิทยาลัยนาฏศิลป์จากหลายจังหวัดที่จะมีโอกาสร่วมแสดง เมื่อทราบข่าวว่ารางวัลสุทธการศึกษานันพื้นฐานไม่มีวิชานาฏศิลป์รู้สึกสะเทือนใจมาก การที่เราจะก้าวสู่อาเซียนเราต้องชัดเจนในความเป็นไทย ในกลุ่มประเทศอาเซียนความโดดเด่นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่คล้ายๆกัน แต่เอกลักษณ์ความเป็นไทยไม่มีทางเหมือนประเทศอื่น

“อยากให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่างหลักสูตรการศึกษาพื้นฐานชาติไทยให้ความสำคัญในเรื่องเอกลักษณ์ชาติ เขียนให้ชัด ไม่ใช่ไปแปะไว้ในกลุ่มสาระใดสาระหนึ่ง หากไม่เขียนให้ชัดหลายโรงเรียนจะไม่ให้ความสำคัญ สุดท้ายไม่มีการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์ในชั้นเรียนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมาก ถือเป็นความเปลี่ยนแปลงด้านมรดกวัฒนธรรมของชาติไทยครั้งยิ่งใหญ่”

ปิดท้ายที่ นายชานนท์ บุตรพุ่ม หรือ เจมส์บอนด์ นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา สาขาศิลปการแสดงศึกษา ร่วมบอกเล่าว่าคอนเรียนในระดับมัธยมสนใจเรื่องราวความเป็นไทยที่สะท้อน

ผ่านเพลงลูกทุ่งและการรำนานาฏศิลป์ไทยจึงได้เรียนวิชาเหล่านี้ในโรงเรียน ขณะเดียวกันก็มีโอกาสเรียนรู้การแสดงและการเต้นของประเทศเกาหลี เพราะสนใจและแปลกใจว่าทำไมเพื่อนๆ จึงสนใจเรียนเก-ป๊อปและสตรีตแดนซ์ จึงไปฝึกเดินบ้าง แต่ท้ายที่สุดแล้วพบว่าตัวเองชอบรำไทยและไม่มีชาติไหนรำไทยได้สวยเท่าคนไทยอีกแล้ว

เจมส์บอนด์

เจมส์บอนด์กล่าวด้วยว่าผูกพันและชอบเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย เพราะครูนาฏศิลป์ใจดีและใจเย็นมาก ทำให้เรามีแรงบันดาลใจอยากจะเป็นครูบ้าง การรำนานาฏศิลป์ไทยสื่อถึงความอ่อนช้อยในความเป็นไทย แม้ใครจะว่านาฏศิลป์เป็นเรื่องเชยหรือเก่าคร่ำครึ สิ่งนี้คือรากเหง้าของคนไทยที่ทุกคนพึงเรียนรู้

“ไม่ว่าจะมีการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาพื้นฐานหรือไม่ก็ตาม ผมและเพื่อนจะรำกันต่อไปจนกว่าเราจะตาย”